

Стеван Бошњак

Рођен у Шапцу 1951. године. Психолог. Главни уредник часописа *Унус мундус*. Један од тројице покретача *физизма*. Живи у Нишу.

Објавио је књиге: *Манасџир у високим њланима* (Градина, 1991), *Луџалице и луџања* (Градина, 1995), *Сџрашине бајке и друџе џриче* (Поларис, 2000), *Пиџаџорин сој* (НКЦ, 2003), *Хронике о Хлоџеу*, коаутор (САМИЗДАТ, 1991), *Terra marginalis*, коаутор (Стубови културе, 1997), *Павел Оклоџњиков* (УМ, 2008).

Маја Далџачева

Рођена 5. 5. 1967. године у Старој Загори. Завршила је Пловдивски универзитет *Пајсије Хиландарски*. Пише стихове и бајке за децу, драмске текстове, музичке песме. Живи и ради у Софији.

Аутор је збирки песама *Семенке од јабуке* (ИК “Марица“, 2000) и *Друџа џрича* (ИК “Жанет 45“, 2005, на руском и српском језику 2007). Издала је књиге за децу: *Слон и кишобран* (ИК “Дамјан Јаков“, 1999), едицију *Маџијеве лудорије* (ИК “Хермес“, 2003-2004), *Како се џусеница џробудила или како се рађају леџџири* (ИК “Багри“, 2007), *Како се лечи лавџи сџрах без баџина* (ИК “Багри“, 2007), *Шарене џричалице* (ИК “Жанет 45“, 2008). На стихове њених песама компоновано је више од 100 композиција за децу, од којих се један део налази у уџбеницима из музике за ниже разреде. Добитник је Специјалне награде за поезију на конкурс *Злаџни ланац листа Труд* (2005) и награде *Злаџни век* Министарства културе (2006).

Сава Дамјанов

Рођен 1956. у Новом Саду. Докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду, 1996 (назив тезе: *Рецеџија дела Ђорђа Марковића Кодера у срџској књижевносџи*).

Објавио је следеће књиге: *Исџраживање Савршенсџива* (1983), *Граждански ероџикон* (1987-2005), *Корени модерне срџске фанџасџиике* (1988), *Колачи, Обмане, Нонсенси* (1989), *Шџа џо беше “млада срџска џроза”?* (1990), *Причке* (1994), *Посџмодерна срџска фанџасџиика* (1994-2004), *Кодер: исџорија једне рецеџије* (1997), *Повесџи различне: лирске, еџске, но највише неизреџиве* (1997), *Глосолалија* (2001-2006), *Ново чиџање џтрадиције* (2002), *Нови Сад - земни рај 1-2* (2003-2004), *Ремек-делца* (2005), *Ерос и По(р)нос* (2006), *Аџокрифна исџорија срџске (џосџ)модерне* (2008), *Исџорија као Аџокриф* (2008)...

Мирко Демџ

Рођен 1964. године у Горњем Класнићу код Глине. Од 2002. године главни уредник часописа за књижевност *Кораци*. Члан Српског књижевног друштва. Живи у Крагујевцу.

Објавио књиге прозе: *Јабуке Хесџерида* (1990), *Сламка у носу* (1996), *Ѓилибар, мед, оскоруша* (2001, 2005), *Аџокрифи о Фуриџули* (2003), *Слуџе хировиџоџ лучоноше* (2006), *Молски акорди* (2008), као и књигу публицистичких текстова *Слађење џорчином* (2008).

Приредио књиге: *Буна у Бановини у Класнићу 1883* (2003) Ђорђа А. Петровића, *Таласи и есеји* (2005) и *Тмурни дневи* (2006) Милана Будисављевића.

Жак Дерида

Дерида је један од најистакнутијих мислилаца нашег доба, чији је рад коренито изменио правац мишљења XX и XXI века. Најпознатија по томе што су утемељила теоријску анализу, познатију као *деконструкција*, његова дела о језику, реторици и филозофији преиспитују основне поставке западне метафизике - појмове попут присуства, истине, субјекта и суштине.

Дерида је рођен у Алжиру 1930. године, али се касније преселио у Париз, да би наставио проучавање у области филозофије и књижевности, преузимајући утицај, и сам утичући на неке од најеминентнијих мислилаца нашег доба, попут Фукоа, Делеза, Барта, Гатарија и многих других.

Сјана Динић-Скочајић

Рођена 1951. године у Струмици, у Македонији. Живела у Белој Цркви, Ковину, Књажевцу, Београду и Нишу. Основну школу, гимназију и вишу педагошку школу (Српскохрватски језик и југословенску књижевност) завршила у Нишу. У Београду студирала на истоименој групи Филолошког факултета. Живи у Нишу. У Нишком културном центру уређује Књижевни програм. Члан редакције часописа *Градина*. Члан Српског књижевног друштва.

Објавила је збирке прича *Гладна ђама* (БИГЗ, 1996), *Мртви смо озбиљни* (Народна књига, 2001), *Ту си, ђичице* (Народна књига, 2004), збирке песама *Ушивање сенке* (Просвета - Ниш, 1996), *Мрежа* (Просвета - Ниш, 1998), *Ноћ у џолом врћу* (Народна књига, 2006), *Влажни цвил* (Народна књига, 2008), и роман *Сјрашне сјрасне везе* (Народна књига, 2002).

Њене приче су превођене на руски, словеначки, македонски и бугарски језик.

Арон Гал

Песник и публициста. Рођен 1952. године у Будимпешти, у делу града који је сцена догађања у бројним књижевним делима (нпр. Дечаци Павлове улице). Иштван Сабо, познати редитељ, ту проналази своје несвакидашње ликове.

Шаролик свет занатлија, јеврејских велетрговаца, бугарских баштована, професора, попова, па и писаца, глумаца, сликара и вајара, снажно утиче на сензибилног дечака, који упија све. И утицаје из родитељске куће, у коју залазе врло познате личности (између осталих Арон Тамаша, књижевник, Золтан Латинович, глумац, син Костолања, који је *наше џоре листи* помало, наиме отац му је рођен у Суботици). У свести четворогодишњег дечака остају и слике из 1956. Склоност ка размишљању код њега се удружује са потребом да утиче на ток догађања. Када се у дванаестој години заљубљује, пише прву песму. Две-три године касније, пријатељи породице констатују да дечак обећава. У седамнаестој штампају његову прву песму. Због учешћа у непожељним догађајима поводом 15. марта, удаљују га са универзитета. Ради

као радник, затим завршава вишу спољнотрговинску школу, путује, прво на исток, а по отварању друштва и на запад. После десетогодишњег ћутања поново пише, а песмом за педесетогодишњицу смрти Атиле Јожеф, скреће на себе општу пажњу. Почиње да ређа успех за успехом. У последњих неколико година скоро сваке године се појављује његова нова збирка. Преводе га на стране језике, али и он се труди да ради на билингвистичким издањима. Стално сарађује са румунским ауторима. У Орадеји издају двојезичну књижевну антологију *Понион*.

Његова рефлексивна поезија бави се свим појавама које занимају савременог човека. Живот, смрт, љубав, растрзаност у друштву и у човеку, вера и наше недоумице, терају га да се стиховима огласи у своје, и у име свију нас.

Добија бројна признања. Између осталог, позван је на фестивал поезије 2005. који се одржава у организацији Међународне академије Истока и Запада.

Не пише само за одрасле. Појавиле су се и три његове књиге за децу.

(Белешку написала Јадранка Ђулум)

Крисџоф Хајн

Рођен 8. априла 1944. године у Хајнцендорфу, у Шлеској. Одрастао у Бад Дибену код Лајпцига. Студирао филозофију и логику у Лајпцигу. Од 1971. радио као драматург код Бена Бесона.

Интернационалну славу је стекао након објављивања новеле *Пријатељ сџиранац* (1982). Године 1982. добио је награду *Хајнрих Ман*, 1989. Лесингову награду, 1998. награду *Пејтер Вајс*. У време политичких превирања пре поновног уједињења две Немачке, имао је више критичких иступа у јавности (говор приликом демонстрација на Александровом тргу у Берлину 7/8. октобра. У јесен 1998. изабран је за председника уједињеног немачког ПЕН центра.

Хајнов најновији роман *Окупација* обрађује теме прогона и избегличких судбина, поделе земље, социјализма у Источној Немачкој и патњи проистеклих из тога, до рушења зида. Прича у *Градини* је из збирке која је имала велики интернационални одјек и која је преведена на десетине страних језика - *Позив на Lever Bourgeois* или *Ноћна вожња и свињање*.

Срба Иђњайовић

Рођен 1946. у Књажевцу. Песник и књижевни критичар. Оснивач и уредник издавачке куће *Ајосџроф*. Живи у Београду.

Објавио књиге: *Саломина чинија*, *Доба колажа*, *Поеџизам сџирџија*, *Срећни Вавилон*, *Зайиси слободној сџирелца*, *Који немају душе*, *Зоџраф ошџира срца*, *Гачуђи у нови век*, *Варвари на Понију* и др.

Добривоје Јевџић

Рођен 1936. године у Азбресници, недалеко од Ниша. Пише поезију, критику и есеје.

Објавио је више књига песама и лирских записа: *Вештина дна* (Ниш, 1964), *Пућ и њеро* (Београд, 1972), *Савез вејрова* (Ниш, 1972), *Тројански њевац* (Ниш и Приштина, 1979), библиофилско трокњижје *Пејзажи као сјање духа*, *Понишјавање ѡразнине и Лисјање Пикасових црѡежа* (Нишка Бања, 1981), *Планинска жейва* (Ниш, 1980), *Шара* (Ниш, 1986 - у бр. 5 часописа Градина), *У ашлеу код Велизара Крсѡића* (Ниш, 1991), *Предел* (Скопље, 1981, и Приштина, 1989), *Каи/ија* (Ниш, 1997), *Видно* (Ниш, 2000), *Парабола о звону* (Ниш, 2005) и *Бројанице висине* (у часопису Унус мундус, Ниш, 2006).

Његова поезија је превођена на десетак страних језика. На италијанском је објавио књигу *UN POMERIGGIO CON LE ARMI - Појодне с оружјем* (Бари, 1993), која се ове године појавила и на српском језику.

У поезији и есејима Јевтић се врло често бави ликовном уметношћу и тај вид свог интересовања конкретизује цртежима и графикама, које излаже на угледним колективним изложбама и самостално.

Од 1966. до 1972. године био је главни уредник часописа *Градина*, од 1972. до 1988. главни уредник истоимене издавачке куће, а од 1988. до 1998. главни уредник Просвете - Ниш, потом, до 2006, члан редакције Просвете - Ниш, надлежан за поезију, есеје и ликовну уметност.

Удружење књижевника Србије доделило му је 2008. године Повељу за животно дело.

Бојан Јовановић

Рођен 1950. године у Нишу. Студије етнологије завршио је на Филозофском факултету у Београду. Ради као научни саветник Балканолошког института САНУ.

Објавио је књиге песама: *Бацање каменчића* (1973), *Коси између обала* (1981), *Душоловац* (1989), *Пројовед мрава* (1993), *Пешчана мајка* (1996), *Одломци божансѡва* (1997), *Кућа иза облака* (1999), *Називи надолазеће* (2005), *Сенке у ѡамаи* (2006)...

Осим бројних антрополошких чланака и књига, аутор је и преко четрдесет алтернативних филмова. Важан аспект његовог књижевног рада чине тематски есеји и текстови о домаћим и иностраним писцима. Песме су му превођене на енглески, француски, немачки, италијански, мађарски и словенске језике. Заступљен је у више антологија.

Марија Кнежевић

Рођена у Београду, 1963 године. Дипломирала на групи за Општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Магистрирала је компаративну књижевност на Michigan State University (Мичиген, САД).

Објавила је романе *Храна за ѡсе* (1989) и *Екаѡерини* (2005), као и електронску преписку са Аником Крстић из бомбардованог Београда, *Љуерид* (2001). Песничке књиге: *Елеѡјски савеѡи Јулији* (1994), *Сѡвари за личну уѡѡребу* (1994), *Доба Саломе* (1996), *Моје друѡѡи* (2001), *Двадесеѡ ѡсама о ѡубави и једна ѡубавна* (2003), *Књѡа о недосѡјањању* (2003), *In tactum* (2005), *Уличарке* (2007). Књига прича *Fabula rasa* (2008).

Владимир Койицл

Рођен 1949. Живи у Новом Саду.

Објавио је књиге поезије: *Аер* (Матица српска, 1978), *Парафразе џуиша* (Матица српска, 1980), *Гладни лавови* (Књижевна заједница Новог Сада, 1985), *Вајаји & конструкције* (Матица српска, 1986), *Пишање џозе* (Матица српска, 1992), *Приказе* - нове и изабране кратке песме (Матица српска, 1995), *Клисурина* (Народна књига, 2002), *Песме смрти и разоноде* - изабране и нове песме (Orpheus, 2002), *Смернице* (Библиотека "Светозар Марковић", 2006). Објавио је и књиге есеја *Механички џајак, дијипална џајка* (Народна књига, 2003) и *Призори из невидљивој* (Народна књига, 2006).

Приредио је и превео неколико зборника и антологија: *Тело уметника као субјект и објект уметности* (Трибина младих, 1972, са Аном Раковић), *Триј* - водич кроз савремену америчку поезију (Народна књига, 1983, са Владиславом Бајцем), *Нови џеснички џоредак* - антологија новије америчке поезије (Октоих, 2001, са Дубравком Ђурић), *Врајта џанике - џело, друштво и уметности у мрежи џехнолошке дереализације* (Orpheus, 2005), *Миленијумски ципајти* (Orpheus, 2005), *Техноскејџизам* (Orpheus, 2007) итд.

Добио је Бранкову награду за прву књигу песама (1979), Стеријину награду (1989), Награду ДКВ за књигу године (2003) и награду *Сиван Пешић* (2003). Превођен је, заступљен итд.

Ђорђе Кривокајић

Рођен у Београду 1938. године, где је завршио средњу школу и Филолошки факултет - одсек за англистику. Говори енглески и француски, а служи се још и руским, шпанским и пољским језиком. Објављивао преводе у многим значајним књижевним листовима и часописима. Члан Удружења књижевних преводилаца Србије и ПЕН-а у Србији и Француској. Дужи боравци у Енглеској, Шпанији, Либији, Кувајту и Француској.

Радни век провео углавном у двама установама, Југоконцерту (секретар БЕМУСА) 11 година, и Нолиту (секретар редакције, а затим уредник за преведену књижевност) 11 година. Упоредо се бавио и превођењем. Важнији преведени романи: Хјуго Хамилтон *Пејави људи*, Мартин Ејмис *Пућоказ времена*, Питер Акројд *Последњи џесџаменџ Оскара Вајлда*, Кристофер Хоуп *Најмрачнија Енглеска*, Ричард Лури *Аућобиоџрафија Јосифа Сџаљина*, Роналд Харвуд *Дом* (Нолитова награда за превод као и награда *Гордана Тодоровић*), Џон Банвил *Кейлер*, Џејмс Џојс *Даблинџи*, Даглас Главер *Она*, Пан Бујукас *Човек који је хџео да џојџе море*, Артур Милер *Обична жена* и други. Од драмских текстова најзначајније су драме Едварда Бонда *Сџасени*, *Море*, *Једанаестџ мајџца*, *Лир*, *Нџде никој немам* и Роналда Харвуда *На чијој сџрани*, *Мајсџор*, *На равне часџи*, *Чајанка код Сџаљина*, *Енглеска џраједија*. Поред набројаних, ту су и драме Мартина Макдоне *Сакаџи Били*, *Лейџица Линејна*, *Pillowman*, Ричарда Калиноског *Звер на месецу*, Дејла Васермана *Лей изнад кукавичјеј џнезда*, Пана Бујукаса *Хџајџија*, Едварда Олбија *Позоришни комад о беби* и многе друге. Дrame су извођене у Београду (Народно позориште, Београдско драмско позориште, Атеље 212, Југословенско драмско позориште, Дадов), у Народном

позоришту у Сарајеву, Дубровнику, Нишу, Сомбору, Зрењанину, Подгорици итд.

Андрија Мајић

Рођен 1978. године у Крагујевцу. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Живи у Београду.

Аутор је романа *Несћанак Зденка Кујрешићанина* (2006). Бави се и проучавањем англо-америчке књижевности. Објавио је више радова из ове области, као и студију под називом *Т. С. Елиот: њесник, кријичар, драмски њисац* (2007).

Зоран Миладиновић

Рођен у Нишу 1959. године. Дипломирао на Филозофском факултету у Приштини - одсек за југословенску књижевност и српскохрватски језик, 1987. године. На постдипломским студијама Филолошког факултета у Београду одбранио магистарски рад под називом *Рајна књижевна ѡериодика (1914-1918)*. Комисија Филолошког факултета Универзитета у Београду крајем 2006. године одобрила му је израду докторске дисертације под називом *Српска рајна књижевна ѡериодика*.

Новинар и уредник у војним часописима *Војска* и *Одбрана*. Објавио више од пет хиљада чланака, репортажа, приказа, критика, есеја и осврта у листовима и часописима *Војска* (Београд), *Одбрана* (Београд), *Рејорѡер* (Бањалука), *Народне новине* (Ниш), *Брајсѡиво* (Ниш) и другим дневним и периодичним издањима. Од 1987. године активно се бави научно-истраживачким радом, писањем критичких приказа, учешћем на научним скуповима и симпозијумима и слично.

Живи у Нишу.

Душан Мијић Цар

Рођен 1953. у Нишу. Ради као фоторепортер за дописништво компаније *Новосѡи*. Слаже се са Робертом Капом да је само објављена фотографија завршена фотографија. Објавио књигу фотографија *Књѡа рѡѡма*, 1991. итд.

Силвија Монрос-Сѡојаковић:

Рођена 1949. у Буенос Ајресу од каталонских родитеља из Барселоне. Основну школу, гимназију и филолошке студије завршила је у Београду, где иначе живи по опредељењу и по позвању.

Књижевни рад започела је 1976. године као преводаца, преведећи за крушевачку *Бајдалу* Кортасарову причу *Здравље болесника*, када је број истоименог часописа поменуће издавачке куће опремила и својим вињетама. Исте године је за ту исту кућу приредила и избор из стваралаштва шпанских песника након Шпанског грађанског рата, чије је песме и превела у књизи *Савремена шпанска лирика*. Од тада је превела више од стотину библиографских јединица са шпанског и на шпански језик, али и са француског и португалског на српски, при чему ваља поменути и роман *Дијамантски ѡрѡ*

каталонске списатељице Марсе Рудуреде, јер је то прво интегрално дело преведено са каталонског на српски, а уједно је и најпревођеније дело књижевности на каталонском, иначе старијем језику и од шпанског. Међу преводима посебно се издваја роман *Школице* Хулија Кортасара, али вреди поменути и романе Хавијера Маријаса *Срце иако бело* и *Суџра у боју мисли на мене*. На шпански је превела, између осталог, дела Иве Андрића, Милорада Павића, Љубомира Симовића, као и песме неколико песникиња, наших, а светских.

Досадашњи ауторски рад С. М. Стојаковић као списатељице обухвата следеће књиге: *Последње Корџасарове школице* (преписка са Хулиом Кортасаром, 1991), *Огледало љубави* (преписка Оље Ивањицки и Леонида Шејке, 1994), *Град над њадовима* (електронска писма *Милосрдном анђелу*, 2000), *Орџејина клејсидра* (огледи о ставовима шанског мислиоца Х. Ортеге и Гасета са становишта њихове могуће примене Сада и Овде, 2001), *Насџавиће се...* (аутобиографска теленовела, 2002), *Ми, Салвадор Дали* (монографија, тек незнатно параноична, 2004), *Моја Арџејина* (интерактивни путопис, 2005) и *Све у свему* (песничка збирка ћутњи, 2006). У припреми за штампу је *Разливени залив - књија огледа и друџих огледала*.

Владимир Ноџић

Рођен 1981. године у Нишу. Дипломирао филозофију на Универзитету у Нишу. Пише за *Народне новине*. Осим за филозофију и превођење филозофских текстова, заинтересован је и за питања филмске критике, политичке теорије и теорије књижевности.

Драђан Ођњановић

Рођен у Прокупљу 1972. године. Дипломирао на Филолошком факултету у Београду, на студијској групи за српску књижевност и језик са општом књижевношћу. Живи у Прокупљу и ради у прокупачкој библиотеци. Пише и поезију и прозу.

Објављивао је афоризме у најеминентнијим листовима, интернет презентацијама и радио-емисијама. Заступљен је у више зборника, избора и панорама. Добитник је више значајних награда за афоризам: Вибова награда 1998, *Млади јеж* исте године, друга награда за афоризам у Крушевцу 2000. и прва награда на фестивалу хумора и сатире *Смејада* у Бањалуци 2009. Његови афоризми су превођени на енглески, руски, бугарски и немачки језик. Објавио је књиге *Афоџраф* 1999. и *Сџрадијанске хронике* 2005. (on-line издање).

Видосав Пеџровић

Рођен 15. августа 1936. године у Нишу. Основну школу и гимназију завршио у родном граду, а Филозофски факултет (Група за југословенску и светску књижевност) у Београду, 1960. Био је уредник културне рубрике *Народних новина* и хонорарни дописник *Вечерњих новостџи* и ТАНЈУГ-а, а касније и директор Нишког симфонијског оркестра. Потом је основао и био први директор Издавачке установе *Градина* (1972-1976) и управник

Универзитетске библиотеке *Никола Тесла* у Нишу (1977-1998). У пензији је, живи у Нишу.

Аутор је књига приповедака *Dietro il Sipario (Иза засцјора* - Бари, Италија, 1991) и *Зашићеник рада* (Градина, Ниш, 1993), као и мемоарско-биографске књиге *Песников узлеи - сећања на Бранка Миљковића* (Градина, Ниш, 1988), за коју је добио Октобарску награду града Ниша за књижевност. Објавио је драме: *Слика за велики зид, Пробој, Прича о Хансу Реклеу и Ибиши аја*, од којих су прве две, као и документарна драма *Црвена ошћина*, изведене у нишком Народном позоришту.

Приредио је више мемоарских књига из културно-историјске прошлости Ниша: *Бранко Миљковић у сећању савременика* (1995), *Стеван Сремац у усјоменама и анејдојама* (са Биљаном Петровић, 1996), *Стеван Сремац у књижевној кријици* (са Сашом Хаџи-Танчићем), *Рајна јресјоница - Ниш 1914-1915* (1996), *Ослобођење Ниша од Турака 1877. јодине* (1997), *Ниш у делима јујојисаца од IV до XX века* (преведено и на енглески језик). Сакупио је и објавио *Нишке анејдоје XIX и XX века* (2003), као и књигу *Драјиша Цвејковић - њим самим* (2006).

Петровић је аутор сценарија за документарни филм *Принц јоезије - Бранко Миљковић* (2006), у режији Микија Стаменковића.

Денко Ранјелов

Рођен 1949. у селу Бански Дол крај Димитровграда. Завршио Филолошки факултет у Београду. Ради у издавачкој кући *Брајсјиво* у Нишу. Главни је уредник часописа и издавачке делатности. Бави се књижевном и преводилачком делатношћу. Пише на бугарском и српском језику. Преводи са бугарског на српски и обрнуто. Заступљен је у неколико антологија и других избора. Живи и ради у Нишу.

Стихове и приче за децу објављивао је у часописима и листовима за децу: *Друјарче, Тик-јак, Мали Невен, Невен, Весела свеска, Осмијех, Пчелица* и др. Приче, песме и књижевну критику објављивао је у часописима *Мосј, Сјремљења, Бдење, Ирин Пирин* и др. Један је од састављача и преводилаца антологије бугарске поезије за децу *Цвеће мило*, 1995. године, у издању *Змајевих дечјих ијара*, Нови Сад. Један је од преводилаца антологије српске поезије за децу *Све шјо расје, хјело би да јева*, 2006. године, у издању НИУ *Брајсјиво*, Ниш, и *Змајевих дечјих ијара*, Нови Сад.

Марк Рејвенхил

Рођен 1966. у Хејвортс Хиту (Западни Сасекс). Студирао драму и енглеску књижевност на Бристолском универзитету. У првом тренутку размишља о глуми, али убрзо одустаје и посвећује се режији студентских продукција. Његов први посао је посао административног асистента у Сохо Полију, новом позоришту за писце. Затим постаје независни редитељ. Предавао је драматургију и радио у Финборо позоришту. Уочи Божића 1994. режира комад *Ивица и Марица*. Затим се враћа у Лондон и заједно с Лујзом Мулвеј ствара низ кратких еротских комада *Показаћу ји мој*. Затим следи комад *Фисј*, у коме двојица мушкараца десет минута причају о сексу. За

време једнонедељног приказивања упознаје редитеља Макса Стафорда, који од Рејвенхила тражи целовечерњи комад. У пролеће 1995. Рејвенхил завршава нацрт комада чији је радни наслов *Јебена Дајана*. Наслов комада је касније преиначен у *Shopping&Fucking*.

Његови целовечерњи комади су: *Faust is Dead, Sleeping Around, Handbag, Some Explicit Polaroids, Mother Clap's Molly House, Totally Over You, The Cut, Product, Citizenship, Pool (no water)*.

На 48. Стеријином позорју 2003, Југословенско драмско позориште, у Off-програму, извело је *Shopping&Fucking* (превод Оливера Миленковић, режија Ива Милошевић).

Тајјана Росић

Рођена 1962. године у Београду. Дипломирала и магистрала на Филолошком факултету у Београду, Одсек за југословенску књижевност и општу књижевност. Докторску тезу *Фиџура оца као фиџура одсутива у српском роману XX века* одбранила на истом факултету. Спољни је сарадник у статусу научног сарадника на пројекту *Савремене књижевне теорије и њихова примена* Института за књижевност и уметност у Београду.

Ауторка књиге *Произвољност дневника* (1994) и антологије савремене српске прозе на македонском језику *Бизарни раскази* (2002). Објавила је бројне радове из области књижевних, културних и родних студија, као и из области историје српске књижевности.

Учествовала је и била организатор многих међународних пројеката (*Моја приватна Европа*, 2002, Пројекат универзитатске размене између универзитета у Америци на којима предају држављани Србије и универзитета у Србији).

Доброслав Смиљанић

Рођен 1933. године. Српски песник, есејиста и критичар. Дипломирао је филозофске науке на Универзитету у Београду. Живи у Београду.

Објавио књиге песама *Грана неданој* (1970), *Самостини џлас у заједничкој усјомени* (1979), *Вишак вида* (1984), *Рајеви у сочиву* (1985), *Вечера са смрћу* (1989), *Сова возовођа* (1990), *Вилин камен* (1993), избор *Урођена лампа* (1998), *Где светлости мисли* (1998), *Руине и привиђења* (2001), *Архив белине* (2006) и поетску драму *Хамлеј у блу-џинсу* (Знамен, 2002) у сарадњи са Ђорђем Оцићем.

Саша Сјојановић

Рођен 1965. у Приштини. Доктор ветеринарске медицине и власник прве и једине фабрике кондома на Балкану. Главни и одговорни уредник часописа за Балкан - *Think Tank*. Живи у Лесковцу.

Објавио је романе *Крвоследници* (ИП "Филип Вишњић", Београд, 2003), *Manchester City Blues* (ИП "Филип Вишњић", Београд, 2006). Објављивао је у часописима *Зарез*, *Одјек*, *Корац*, *Градина*, *Улазница*, *Поља...*, публицистику у *Данасу*, *Нину* и *Вечерњим новостима*. Награде: прва награда часописа *Улазница* за 2005, друга награда часописа *Улазница* за 2006, друга награда *Милутиин Ускоковић* за 2006.

Дејан Стојиљковић

Рођен 1976. у Нишу. Бави се стрипом и новинарством. Живи и ради у Нишу. Тренутно ради као глодур магазина *Pressing* из Ниша.

Текстове и прозу објављивао је у следећим часописима и новинама: *Градина*, *Улазница*, *Глас јавности*, *Народне новине*, *Think Tank*, *Urban Bug*, *Trash*. Објавио је књиге прозе *Лева стирана друма* (СКЦ, Ниш), *Low life* (НКЦ, Ниш), као и књигу есеја и чланака на тему стрипа *Кисело и слајко* (Зограф, Ниш).

Свејлана Томић

Рођена у Београду 1970. Дипломирала је и магистрала на београдском Филолошком факултету (одсек Науке о књижевности). Живи у Сарајеву (специјални извештач за културу Политике). Пише књижевне критике и есеје (сарадница је неколико књижевних часописа у Србији, Босни и Херцеговини и Хрватској).

Објавила књиге песама, *Тунели у наручју*, 2002. (Пегаз, награда Књижевне омладине Србије, Београд), *Меџфони њишине* 2008. (НКЦ).

Лејла Усман

Рођена у Кувајту 1943. године, где је завшила средњу школу. Није студирала. Члан је Удружења писаца Кувајта, Кувајтског друштва новинара и Уније палестинских писаца и новинара. Живи и ствара у Кувајту.

Без сумње најпознатији писац кратких прича у Кувајту. Њена дела, романтична и метафорична, често испуњена симболима испреплетаним са реалношћу и маштом, преведена су на многе језике (први је кувајтски аутор превођен на енглески, кинески и руски језик) и привукла су пажњу читалаца и ван арапског света. У причама начешће обрађује *женске* теме, али не преза да осветли и друштвено-политичке проблеме, као што су палестинско питање, морално пропадање у кувајтском друштву, ирачка инвазија 1991. године. Бритких речи, јануара 2000. године осуђена је на месец дана затвора због ниподаштавања традиционалних вредности исламског друштва и увреда на рачун религије.

Почиње да објављује по новинама 1965. године, и то су углавном чланци који третирају књижевне и друштвене теме. Први роман објављује 1970. године. Кратке приче пише од 1976, када штампа прву причу у локалном листу *Ал-Вајан*, а затим и у многим другим. Данас је Лејла Усман можда најплоднији женски аутор у Кувајту. Пољски арабиста Барбара Металич је докторирала са дисертацијом о књижевном стваралаштву Лејле Усман.

Њена најзначајнија дела су збирке прича *Жена у боци* (Кувајт, 1976), *Одлазак* (Бејрут, 1984), *Дешава се сваке ноћи* (1979), *Ноћу очи долазе* (Бејрут, 1980), *Љубав има слику* (Бејрут, 1983), *Случај луде љубави* (1989), *55 крајњих прича* (1992), *Захра улази у кварти* (1996), затим романи *Жена и мачка* (1985), *Васмија излази из мора* (1986), *Фајхија бира своју смрт* (Каиро, 1987), и размишљања *Црне њрејреке* (1992).

Ђорђо Васић

Рођен 1961. године у Маглају. Завршио студије немачког језика и немачке књижевности на Филозофском факултету у Сарајеву. Године 1992, месец дана пре избијања рата, напустио је Босну и седам година живео у Франкфурту, где је радио у издавачкој кући *Verlag Moritz Diesterweg*. Од 1998. године живи у Канади, у Торонту. Пише прозу.

Превођењем са немачког на српски бави се више од двадесет година и досад је објавио превод романа Кристофа Хајна *Хорнов крај*, у издању сарајевске *Свјетлости*, а превео је и роман Хермана Броха *Зачараноси*, који је требало да буде објављен у издању ИК *Веселин Маслеша*, но због избијања рата у Босни, рукопис је једноставно нестао. Објавио је мноштво прилога (прича, есеја, приказа) у дневним новинама и књижевним ревијама.

Марина Влаисављевић

Рођена 1966. године у Нишу. Дипломирала на Филозофском факултету, на групи за историју. Ради у Народном музеју у Нишу од 1996. године као кустос, на одељењу за историју. Аутор је више музејских публикација, као и радова у *Зборнику музеја* и часопису *Нишки весник*.

Миљурко Вукадиновић

Рођен 1953. у месту Горње Сварче. Песник, есејиста, преводилац. Пише на српском и румунском језику. Живи у Букурешту и Београду.

Објавио је књиге: *Слободно средоземље, Сјлав њрокишњава, Певање на Морави, Пољски радови, Кај румунске крви, Водена република, Чини и кучине, Своје воде њосјодар, Америка је необрађени виноград* - песме; *Књига живих сасвим* - песме и записи; *Књига друјова* - монографија (у сарадњи); *Водјезик, Водјезик II* - песме и коментари; *Провокајивне фијурице* - проза; *Звуци и комешања (Новије њеснишњво у Србији)* - антологија; *Приближавања (Ољеди о роману код Срба у Румунији)* - студија; *Ловци на њукојшине* - роман, и *Похвала реду вожње (Анђолођија свейске њоезије о возовима)*, на српском језику, и *Разуђени архийелај* - антологија новијег српског песништва у Србији, *Чини и кучине, Са Исјока на Исјок, Исјок - Зајад, Ја, моја њородица и Еминеску, Зовем се Њикија, Лав у мајаређој кожи* (постмодернистичке басне) на румунском језику.

Са српског на румунски језик (сам или у сарадњи) превео је дела Будимира Дубака, Станише Нешића, Душана Т. Батаковића, Риста Василеског, Радомира Уљаревића, Александра Лукића, Матије Бећковића, Јустина Поповића и Петра Милосављевића, а са румунског на српски дела Себастијана А. Корна, Петра Барбуа, Мирина Минкуа, Штефана Драгића, Калина Власија, Ане Бландијане, Михаја Еминескуа (2), Каролине Илике (3), Думитруа М. Јона, Паула Полидора и Еуђена Урикаруа. Добитник је најзначајнијих румунских признања за књижевни рад и превођење.

Никола Живановић

Рођен 1979. године. Студент опште књижевности и теорије књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише песме, есеје,

књижевне критике и преводи поезију са енглеског. Објавио је две збирке песама: *Алеја часовника* (са Александром Шаранцем, 1998) и *Нарцисове љубане њесме* (1999).

Ненад Жујац

Рођен 11. 11. 1979. у Крушевцу. Дипломирао на групи за српску књижевност и српски језик на Филозофском факултету у Нишу. Воли савремену руску и америчку књижевност, баш као и жене са лепим ногама и зелене јабуке. Бави се књижевном критиком, превођењем и писањем кратких прича. Објавио је збирку прича *Секс са књижевним критичарима* (2003). Преводи са енглеског: Хантер С. Томпсон *Параноја у Лас Вејасу* (2005), *Анђели њакла* (2006), *Краљевсџво сџраха* (2008). Објављује у *Градини*, *Књижевном маџазину*, *Злаџној ѓреди*, *Евроџи*, *Пресинџу* и *Заводничком шарлаџиану*.

